

er i Tvivl om, hvem der var lakeret den Gang. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Løvel selv maa have været noget lakeret, thi nu da Lakken er gaaet af, ligner han grangiveligt det ærede Medlem for Assens. Der er ikke Spor af Forskel.

Det ærede Medlem for Assens saa ganske rigtigt den Gang, naar han sagde, at der var en lille Gradsforskel mellem det ærede Medlem for Løvel og mig, og denne Gradsforskel har saa for det ærede Medlem for Løvel udviklet sig saadan, at han nu er naaet fuldkomment op paa Siden af det ærede Medlem for Assens. Det er ikke en Bebrejdelse mod det ærede Medlem for Assens, thi hans Stilling har været vel kendt i dette Ting, og jeg kan ikke se, at han nogen Sinde har svigtet, hvad han har lovet i dette Spørgsmaal. Jeg har i alt Fald ikke fundet Udtalelser af ham, hvorved han har lovet mere, end han i dette Øjeblik har været villig til at indrømme.

Nu, da dette Forlig i Øjeblikket er bristet, siger jeg: Gud ske Lov, at vi denne Gang kom over det. Det er ligesom, man kan trække Vejret noget friere her i Landet. Den klamme Luft, der laa over denne Sag, er lettet, saa at vi atter kunne aande. Og vi, der staa paa den almindelige Valgrets Grund, haabe, at naar vi komme ud i Landet til Sommer, skal det lykkes os at vinde Flertal paa det gamle Grundlag, at man ikke til næste Vinter vover at gentage Eksperimentet. Det er det, jeg ønsker at faa klarert under denne Dags og denne Aftens Forhandlinger, hvorvidt man til næste Aar vil gentage det Eksperiment, som man har foretaget i Aar, saa at vi kunne se, om vi skulle staa i aaben Kamp, naar vi komme ud til Sommer, eller om man fra den Side erkender, at man har brændt sine Fingre, og vender tilbage, saa at vi atter kunne staa Side om Side paa den almindelige Valgrets Grund. Det vilde jeg gerne have klarert, inden Forhandlingen om denne Sag ender.

Jeg har allerede omtalt det ene af de fra Reformpartiets Side stillede Ændringsforslag, og jeg skal ikke mere opholde mig derved. Det andet Forslag, som har den store og afgørende Betydning, er Spørgsmaalet om Amsraadens Sammensætning, og her er det, man har opgivet Kravet om den almindelige kommunale Valgret. Her er det, man selv har foreslaet paa et større Felt, at den privilegerede Valgret skulde sættes i Stedet. Jeg gentager, at

jeg forstaaer ikke, hvorfor de Herrer have gjort det. Jeg synes, der savnes en fornuftig Begrundelse derfor. Den nuværende Kultusminister udtalte som Indenrigsminister i 1903, at den privilegerede Valgret var ude af Kurs. Nu er den atter i Kurs. Da jeg den Gang udtalte, at længe nok havde Pengene og Hartkornet regeret her i Landet, længe nok havde det lille Mindretal i Kraft af Penge og Hartkorn styret vore kommunale Anliggender, satte det ærede Medlem fra Løvel dette som Overskrift over en glimrende Artikel i Randers Amts Venstreblad med store, fede Typer. I Morgen sætter han neppe, hvad jeg har sagt i Aften, med fed Overskrift i Avisen. Men jeg gentager: Er der sund Mening i denne Vending? Er der noget Menneske, der kan give en fornuftig Begrundelse for, at man særlig skal beskytte de Folk, der leve paa Samfundets Lysside og have Penge og Hartkorn at raade over? Er det nødvendigt, kan man give en fornuftig Begrundelse for at give dem, der svare de 6 pCt. af Skatterne til Amtet, som den ærede daværende Indenrigsminister paaviste, den dominerende Indflydelse med Hensyn til, hvad Pengene skulle bruges til? Endnu den 4. December f. A., altsaa for faa Maaneder siden, mente det ærede Medlem fra Løvel ikke, dette var nødvendigt. Da talte han imod at dele Vælgerne efter Penge og Hartkorn. Nu er Sagen en anden. Jeg ser ikke en eneste sund Tanke i dette Forslag, og det er mig ubegribeligt, at en Venstrehjerne har kunnet præstere den Slags Forslag.

Forslaget viser end yderligere, at de Herrer paa den Side have været bange for, at selv om man gav privilegeret Valgret, skulde den ikke blive benyttet i sit fulde Omfang, og til den Ende — som det hedder — har man stillet Forslag om, at for de privilegerede Vælgere, der ikke maatte eller kunde eller vilde møde selv, skulde der vælges Suppleanter, som i fornødent Fald skulde møde, og hvis de ikke mødte, skulde de pænt give 25 Kr. i Mulkt. Saa bange er man i det ledende Flertal her i denne Sal for, at Indehaverne af den privilegerede Valgret, selv om man gav dem den paa Papiret, ikke skulde benytte denne deres Ret, at man sætter høje Bødestrafte for at udeblive. Det kender man ikke fra den almindelige Valgret; der sætter man ikke høje Bødestrafte for Udeblivelse, og naar der under den nuværende Ordning er Amsraadsvalg, og de højstbeskattede skulde stemme, ser man ofte Halvdelen blive hjemme. Det maa de ikke